



# Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia a l'institut Salvador Espriu (Salt, Gironès)

## Europa: units en la diversitat

**L**a nit del 30 de març, Theresa May, primera ministra britànica, signà en una carta oficial la intenció de Regne Unit d'abandonar la Unió europea (UE). L'endemà, Tim Barrow, el seu ambaixador a Brussel·les, la lliurà al president del Consell Europeu, Donald Tusk. Això no havia passat mai abans. Sembla irreversible. Els pares fundadors de l'actual Europa, o visionaris i filòsofs com Leibniz o Kant, se'n farien creus. Com hem arribat fins aquí? I ara, què?

**ESTEM A PUNT DE CELEBRAR** –amb batxillers de quatre instituts gironins– una nova jornada acadèmica amb motiu del proper Dia d'Europa. Els sembla una bona idea? Des de fa anys insistim que cal educar en l'europeisme: se'n deriven molts béns comuns. Però l'administració educativa no acaba d'arromangar-s'hi: només preveu alguna unitat a les escoles de 4t d'ESO (a socials) i un parell de pàgines a “cultura i valors ètics”, amb sort. Molts pensem que és necessari “ensenyar Europa” i assegurar-nos que s'entén bé.

**LA UNIÓ EUROPEA NO VA NÉIXER** només per

a moure'ns sense travessar duanes, ni per a enriquir-nos, ni per a ser més forts policialment o militarment. És un “ideal humanitari”: ja des del segle XVIII tenim clar que els estats no tenen pas els mateixos interessos que tenim les nacions o les persones. Els estats són institucions fredes, gèlides, funcionen com “màquines”. Certament, Schuman, Adenauer o De Gasperi es van haver de conformar amb una “unió d'estats”, en àmbits econòmics, perquè aleshores no hi havia altres vies. La nova Europa va anar creixent sobre una base comercial. Però la missió d'Europa és molt superior,

“La missió d'Europa és molt superior, és política, és un propòsit de convivència global

és política, és un propòsit de convivència global. La Unió no consisteix a bastir un banc ni afal·lar-se en “el que em convé al meu llogarret”, sinó a preservar i consolidar la pau, fomentar la cooperació i la seguretat; promoure la solidaritat econòmica i social, etc. I a escampar arreu els valors que aquí compartim: bàsicament els de la persona i dels sentiments d'humanitat.

**EL 4 DE MAIG DEL 2000**, a Brussel·les, vam proclamar –fruit de propostes de 80.000 estudiants– el lema oficial de la UE: “*In varietate concordia*.” A mi, m'enamora: “units en la diversitat.” I aquest és el tema de la nostra jornada, amb ponència de Miquel Àngel Essomba, comunicacions, audiovisuals, debats... Vegin, vegin.

**ELS EUROPEUS SOM MOLT VARIATS**, i n'estem contents. Ens agrada respectar els drets humans, la llibertat, una distribució equitativa dels beneficis, la preservació del medi ambient. I també –i els alumnes de la nostra jornada hi tenen molt a dir– la diversitat cultural, lingüística i religiosa, i intentar assolir una síntesi harmoniosa de tradició i progrés. Hi pensem prou?